

נקודת חברה

מוגנים עד הגאולה

דבר לא קורה

החיים מדברים איתנו בשינוי צלילים, זורקים אותנו כל יום למקומות חדשים. אחד המצבים היותר מחלישים שתוקפים לעיתים תכופות, הם זמני הכלום. זמנים שבהם אנו חשות, כאילו כלום לא קורה. יום שלם עבר, חלפו הרבה שעות, ולא קרה איתי כלום. שום חיבור. שום משמעות. קשה לעמוד מול המציאות הזאת.

והאמת היא, שזו מציאות מאוד נפוצה, למרות שאנחנו די בטוחות שרק אנחנו פספסנו משהו בדרך. היה איזה תמרור ולא ראינו. היה שילוט שלא הבנו. זכרנו משהו ואחר כך שכחנו. שוב ושוב נראה לי שאני זרוקה כעת בשום מקום, אבל אצל אחרים זה אחרת. כולם מתקדמים במרץ מתהליך להתקדמות לשינוי ולגילוי, ורק אני סתומה... לא די שאני חווה הרבה ריק בחיים שלי, זו כנראה גם אשמתי.

ובכן צריך לדעת שהמציאות הזאת שיש בה הרבה ריק והרבה הרגשה של - 'יכול

לקרות משהו ולא קורה', 'הייתי אמורה להרגיש משהו ואני לא מרגישה', ועוד צרות וניסוחים, אופיינית מאוד לכולנו, בימים של סוף הגלות.

אנחנו בתוך מציאות מכוסה ומכובה. ככל שאנחנו מתקרבים אל הסוף, ההסתרה הולכת ונעשית עבה יותר, שכבות על שכבות. אנחנו בשכבות האחרונות, התת קרקעיות, החשוכות והאפלות, זאת הסיבה לתחושה המתגברת, שלא קורה אתנו שום דבר.

כי כשמואר לך, אתה יכול לראות את כל ההתרחשויות, את כל השינויים, את העולם שסביבך ואת עצמך הולך ופועל בו. אבל כאשר חשוך, גם כשאתה עושה המון דברים, אתה לא רואה כלום.

עיוורים ורעבים

חד"ל אמרו לנו, שעיוורים שבעים פחות, כי הראיה מעצימה את פעולת האכילה ומעוררת תחושה של שובע. העיוור לא רואה את המאכלים שהוא אוכל ולכן יותר קשה לו להגיע לתחושה של שובע ושל רוגע.

אותן (מאוחר יותר מדיו!) בלילה, כולנו חיילים בקרב. אנחנו רק לא יודעים מזה. ואי הידיעה שלנו, שנובעת מקטנות דעתנו, בסופו של דבר גם מגנה עלינו. אם היינו מבינים הכול, זה היה יותר מדי, לא היינו יכולים לשאת את זה, אז את הרוב אנחנו לא יודעים.

אבל מותר לנו, ומאוד כדאי, לעצור לפעמים ולהיזכר שבמקומות הלא פשוטים האלה שאנחנו נמצאים בהם, כל תנועה רוחנית שווה מיליונים, כל בירור קטן בין הרצון האמתי שלי לבין מה שאני לא רוצה, בין ההתקדמות שלי לבין מה שמפיל אותי. כל בירורו וכל געגועו וכל התקדמות הכי זעירה, משחררים אורות גדולים בעולמות עליונים ולוקחים חלק בהכרעת הקרבות. כי יש מקום עליון שאליו נאספות כל הפעולות המעשיות שלנו בזה העולם, ובעזרתן מכריעים קרבות מאוד גדולים.

אנחנו לא יודעים. וטוב שכך.

הצד המבודח של החיים

כשם שהעצה הרוחנית הראשית, בנתיבים שאנחנו נמצאים בהם, זו תפילה פרטית. כך העצה הנפשית הראשית, היא להיות בשמחה.

זו האמירה הכי חזקה לגבי המצב הנפשי שלנו: "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד".

יהודי חייב להיות בשמחה ולעשות הכול כדי לשמוח. לנסות בכל הכוחות ובכל

אז אם לעיוור קשה לשבוע מאוכל פיזי, מה יגיד מי שעיוור לכל המציאות הרוחנית שלו, ממה הוא ישבע?

אנחנו מסתובבים בעולם מאוד רעבים.

זאת הסיבה שרואים לפעמים מקרים של התרחקות קשה. יש אנשים שכבר אין להם כוח להרגיש את הרעב ואת הריק בלי לדעת מה להכניס פנימה ואיך להתמלא, והם הולכים אחרי העולם שמציע להם תחליפים. הם יוצאים למסע ארוך שסופו אכזבה גדולה. כמה שהם יכניסו פנימה, הם יישארו רעבים. שום דבר שהעולם הזה מציע לא באמת משביע. אבל מה, זה מעסיק. זה מעביר הרבה מהזמן. זה מסיח את הדעת ועוזר לברוח מהכאב.

כל תנועה

יש ימים שחווים בהם התרחשות וימים שנחווים לנו כאי התרחשות. אבל גם ככה וגם ככה זאת התרחשות. גם להיות במקום שנראה כמו שום מקום, זה להיות באיזה מקום. ונשלחנו גם אליו. האופן שבו אנחנו נמצאות בתוך אזור ה'כולום'; הכאב והאינדימות, החיפוש והניסיונות להיחלץ, אם זה בצורה של דיבור עם הקב"ה, או שאת פותחת ספר או הולכת לשיעור או לפחות מתחילה להתגעגע - כל תנועה פנימית, ולו הזעירה ביותר, משנה את כל המפה.

האמת היא שמהרגע שאנחנו פוקחות עיניים בבוקר עד הרגע שאנחנו עוצמות

זה, אדם שהתגלש אחרי תפילת שחרית נכנס הביתה עם 'בוקר טוב' אחר על השפתיים. מרגישים עליו בחוש שהוא נגע בצד המבודח של החיים.

הצד המבודח של החיים, אם לא נעשה משהו בקשר אליו, מאוד מהר נטרק עליו התריס.

מוגנים עד הגאולה

כל מה שדורש את ההתבוננות שלנו ואת החזרה בתשובה שלנו ואת הבדיקה של איך להישמר מליפול שוב, את כל זה עלינו לשמור לשעה של התפילה הפרטית.

התפילה הפרטית היומיומית היא שעת ההתבוננות, לשם תביאי את כל מה שצריך יישוב דעת ותשומת לב. את כל מה שצריך רצינות.

צעקת על הילד, התעצבנות על עצמך, אכלת מה שאת לא צריכה, קנית מה שאת לא צריכה, לא חייבים להתעסק עם זה כל היממה. יש זמן שבו לוקחים

הדרכים להגיע לשמחה. אפילו על ידי מילי דשטותא. תספר בדיחות. תעשה קולות של חיות. תעשה גלגלונים. תחפש מה אהבת בתור ילד. כל דבר שהוא.

יש דברים שלא תצליחי לעשות אותם בלי לחייך ולצחוק. אם תעמדי על רגל אחת ותעשי כנפיים... הדלקת בך משהו.

שמעתי מפי עד ראייה, שבאחד מבתי הכנסת הידועים בדור הקודם, הייתה מתכנסת מדי לילה קבוצה גדולה של חסידי ברסלב שנהגו לקום חצות, להתבודד, ללמוד ולאחר מכן להתפלל כוותיקין.

כשהיו יוצאים מכל הסדר הזה, והשמש כבר התחילה לזרוח, יצאו מחצר בית הכנסת לגינת שעשועים סמוכה. החסידים היו מחזיקים אחד לשני את תיק הטלית והתפילין, עולים במגלשה ומתגלשים בזה אחר זה, צוחקים, נפרדים, והולכים. בשנייה הראשונה זה נשמע לא מכובד. אבל כשחושבים על

ברכות מאלופות לידידנו

הרה"ח רבי **דוד בויס** שליט"א
 אציל הנפש מופלג בתורה ויראת שמים טהורה
 אשר מוסר את נפשו לחינוך ילדי ישראל
 לרגל היכנס בנו הבחור **צבי** הי"ו
 בעול תורה ומצוות
 יה"ר שיגדל לאילנא רברבא לתפארת
 המשפחה הכבודה
 והברכה וההצלחה תשרה בכל מעשה ידיהם.
 בברכת התורה
מערכת עלון "אש הנחל"

ברכות מאלופות לידידנו

הרה"ח רבי **מנחם מנדל הנפלינג** שליט"א
 אציל הנפש מופלג בתורה ויראת שמים טהורה
 אשר מוסר את נפשו לחינוך ילדי ישראל
 לרגל נישואי ביתו בשעה טובה ומוצלחת
 ולמחותנו הרה"ח רבי **אברהם גנדל** שליט"א
 יה"ר שיעלה הזיווג יפה והבניין יהיה בנין עדי עד
 והברכה וההצלחה תשרה בכל מעשה ידיהם.
 בברכת התורה
מערכת עלון "אש הנחל"

דעה חכמה לנפשך

הדבר החשוב ביותר בתקשורת הוא לשמוע את מה שלא נאמר

הדואג לימים זורע חייטים, הדואג לשנים נוטע עצים, הדואג לדורות מחנך אנשים ההיפך מאהבה אינו שנאה, הוא אדישות החולשה הכי גדולה שלנו נמצאת בויתור לעצמנו ויאוש. הדרך הכי בטוחה להצליח היא תמיד לנסות רק עוד פעם אחת.

החליטו לגרום למישהו לחייך בכל יום, אך לעולם אל תשכחו שאתם זה גם מישהו

היופי הגדול של החיים אינו טמון בכך שלא ניפול, אלא בכך שנקום כל פעם מחדש.

מידת העושר שלך נמדדת בכמה תהיה שווה אם תפסיד את כל כספך.

מומחה הוא מי שעשה כל טעות אפשרית בתחום בו הוא מתמחה.

הגישה שלך - לא הכישרון שלך, תקבע כמה רחוק תגיע.

אם תשבו על מסלול ההמראה בתקוה שמישהו יבוא וידחף את המטוס, זה לא יקרה.

שנו את עמדתכם והמריאו למעלה.

אתה יכול להיות מאושר, או אתה יכול להיות צודק.

הצלחה היא לעבור מכישלון לכישלון מבלי לאבד את ההתלהבות.

אחריות ובודקים איך מתקנים בעתיד את מה שהיה בעבר. במשך היום שימי את זה בצד. בהתבודדות תסתכלי על זה. אם את רוצה, תרשמי לך על דף לתזכורת. אבל כל דבר שאת שמה בדף, את מורידה מהלב. כל דבר שאת אורזת להתבוננות בשעה של התפילה הפרטית, את מפסיקה להתעסק בו.

שעה ביום תהיי בלב נשבר ואמר רבי נחמן, בשאר היממה - תהיי בשמחה. להיות עשרים ושלוש שעות בשמחה זה קריטי. אם הבנו את הסוד של השמחה, שיחקנו אותה. הבנו הכול. הקרב הוכרע.

כשיהודי מבין במה זכה, כמה פעל, כמה כבר תיקן למען שמו יתברך, כמה שווה הרצון שלו וכמה עזרה יעניקו לו תמיד אם רק ירצה, השמחה שלו פורצת את רשתות ההסוואה. מתחת להסתרה שבתוך ההסתרה כבר ניצחנו, אולי ייקח עוד זמן (לא הרבה בבקשה) עד שיראו את זה בחוץ, אבל עוד מעט זה יתגלה ובגדול. "אז יימלא שחוק פינו ולשוננו רינה", ועד 'אז' אנחנו יכולים לקחת שמחה בהלוואה מהגאולה ולתת לה לשטוף אותנו. זאת שמחה ללא תנאי, שלימה, גמורה, מעצם זה שאנחנו יהודים, אנחנו משתדלים, אנחנו שייכים, וממש עוד מעט הכל מתהפך לטובה.

שום דבר לא יכול לפגוע בשמחה הזאת, ושום דבר גם לא יכול לפגוע בנו. איתה אנחנו מוגנים.

במקום ביקורת ועצות

שלנו לקבל התנהגות שונה משלנו ושאינה תואמת את ציפיותנו וצרכנו האישיים, מבלי שיש בזה תועלת לילד. במקרים רבים, זה מגביר את הנטייה של הילד לביקורת עצמית מופרזת וחוסר ביטחון בהתמודדות. אנחנו צריכים לעזור לילד לגדול, ולגדול משמעו, לנטוש מצב קיים של תלות באחרים ומעבר למצב חדש לא מוכר המחייב יותר אחריות. נקיטת יוזמה ואפשרויות של קשיים וכישלונות בדרך לעליה והצלחה. כדי שהילד יוכל לעשות את המעבר הזה באופן בוטח הוא זקוק ל: גב של ההורים.

כאשר הם משדרים לו על ידי החום והאהבה - שהוא לא יפסיד כלום מכך שהוא מוכן לנטוש את מצבו כתלוי באחרים כיוון שהם ימשיכו לספק לו את החום והביטחון שהוא זקוק לו. אמון של ההורים ביכולתו להתמודד עם מצבים חדשים. מאידך, כאשר הילד אינו מקבל חום ותשומת לב מספיקים ואינו מרגיש מספיק אמון מצד ההורים ביכולתו אלא להיפך, שומע ביקורת על נסיונותיו השונים, הוא מאבד את האמון ביכולתו להתמודד עם מצבים חדשים ומעדיף לא לגדול ולהישאר במצב שלחוסר אונים ואי נקיטת יוזמה.

בכל גיל ושלב בחייו זקוק הילד לידם המכוונת של הוריו. לדעת להבחין בין

החינוך הוא תפקידם הראשי של ההורים, אשר מתווים את דרכו של הילד ומסייעים לו לפלס את דרכו בעולם המבוגרים. בד בבד עם החיזוקים החיוביים, זקוק הילד לגבולות ברורים, הנחיות ברורות מה מותר ומה אסור, קיום אדומים עליהם לא נעבור לעולם, וקיום ירוקים אפשריים. מרתק לראות כיצד יש הורים אשר מילות ביקורת יוצאות באופן קבוע מפייהם, ומרגישים שבכך הם מקיימים את תפקידם כהורים בביצוע מצוות חינוך, מול אחרים שאינם מסוגלים להשתמש במילות ביקורת מול ילדם, לאחר כל מה שחוה במסגרות החינוך העמוסות עשרות תלמידים בכיתה אחת.

שתי סוגי ההורים אוהבים את ילדיהם באהבה שאינה תלויה בדבר, ללא ספק מוכנים לצלוח את האוקיינוס, לייש את הים, לתרום עבורו את כל איבריהם ולעשות כל אשר לאל ידם שיהא מאושר בחיים.

הקיטובים האלו אינם נכונים, כיוון שביקורת אינה דרך חיים, היא מחלישה את הילד ונותנת לו תחושה שלא מרוצים ממנו, בד בבד עם ילדים שלא קיבלו ביקורת ונותרו תלושים, עם הרגשה שלא איכפת למבוגר מהם, גדלו כצאן אשר אין לו רוע, ונאלצים ללמד את עצמם את החיים.

הביקורת נובעת פעמים רבות מהקושי

לא אחראית ואי אפשר לסמוך עלי!

ביקורת חיובית:

על ידי תגובה למצוקה של התלמידה בגישה של דאגה והנהון או קול המביעה הבנה, אנו מניחים לו להתמקד בבעיה ואף לפתור אותה בעצמו לפעמים. וכמובן לא לשכוח, להכיר ברגשות של התלמידה, פחות מלל יותר אמפטיה ותשובות קצצררות.

להלן הדיאלוג:

תלמידה- איבדתי את המפתח של הבית המורה
מורה-אוי.

תלמידה- זה היה פה בכיס זה בטח נפל כשרצתי להביא שכפולים מהמשרד
מורה-מממ.

תלמידה- זו הפעם השניה השבוע, אמא שלי מאד תכעס.
מורה-אני מבינה.

תלמידה- אשאל את אסתר אם אוכל להישאר אצלה עד שאמא תחזור מהעבודה, ומעכשיו אחבר את המפתח לארנק או שרוך שלא יעלם
מורה-רעיון מצוין.

ביקורת חיובית:

מורה-השיעור מתחיל בעוד דקה תלמידה- אני יודעת אני פשוט לא מרגישה טוב

מורה-אני בטוחה שהיית רוצה לשמוע כעת שמשתחררים היום מוקדם

עיקר וטפל. הורים מרבים לבקר מעבר לצרכים החינוכיים של הילד, נובעת מצרכים שלנו, ואין בה למעשה תועלת חינוכית אמיתית.

הביקורת הינה כלי נפלא להתקדם- אך בתנאי שמתמשים בה על פי הכללים, אזי התועלת תופק והילד לא יחוש השפלה דחיה או הפסד.

להלן דוגמאות מהשטח-דיאלוג מורה-תלמידה

תמיד נוח וקל יותר ללמוד על גב צוות ההוראה, ולא על עצמנו.
להלן הדיאלוג -

כל משפט מהווה את התמלול בין התלמידה למורה:

ביקורת שלילית:

תלמידה- איבדתי את המפתח של הבית?

מורה-שוב!!!!!! איפה שמת אותו??

תלמידה- הנה פה בכיס שלי
מורה-לא פלא-אמרתי לך בפעם האחרונה שהכיס אינו ארנק!!!

מורה-הזהרתי אתכן ילדות להפסיק להשתולל בהפסקה אבל אתן לא שומעות בקולי! בגלל זה איבדת רחל את המפתח

מורה-מה יהיה? עכשיו נצטרך להתקשר לאמא שתצטרך לעזוב את העבודה ולפתוח את הבית, בעתיד תשתדלי להיות זהירה יותר?

מחשבת הילדה על עצמה- אני לא חכמה

תלמידה - הלורדים שייכים לאסתר,
 בואי נשאל אותה ביחד אם תסכים
 להשאל לך אותם באחריות למספר
 דקות
**קל לילדים לשפר את ההתנהגות
 כשהמבוגר מכיר ברגשותיהם!**

לסיכום:

במקום ביקורת ניתן לזהות את רגשותיו
 של הילד: את נשמעת מאוכזבת מאד,
 זה מתסכל כשידעת את החומר מעולה
 ובגלל מהירותך להגיש את המבחן
 שכחת לכתוב את הכל.
 לאשר את הרגש בצליל או מילה קצרה-
 אני מבינה, אמת, מממ, אאהה!
 לתת לילד בדמיון את מה שאי אפשר
 לתת לו במציאות - הלואי שהייתי
 מנהלת בית הספר ומקבלת החלטה
 להפסיק לאלתר את שיעורי בית הספר
 בנושאים שאת לא אוהבת ללמוד, או
 לבטל לחלוטין את נושא המבחנים.
 לקבל את הרגשות של הילד תוך
 מניעת התנהגות פסולה כקו אדום - את
 מאוכזבת מאד מהמבחן, אבל אנחנו
 לא מדברים מילים לא יפות על המורה,
 לא קורעים מבחן ומשליכים פיסות על
 הרצפה, אולי תציירי מה שאת מרגישה?
 אולי תספרי לי עוד על זה?

מהלימודים
 תלמידה- נכון אני מרגישה שאין לי כוח
 להקשיב או לפתור אפילו תרגיל אחד
 מורה-זה בוודאי מייאש לא קל לתרגל
 בחשבון בשעה 2 בצהרים ובחום כזה
 תלמידה- נכון בפרט שאני לא אוהבת
 בכלל חשבון
 מורה-נכון שהיה נפלא אם היתה
 מסתיימת השנה והיו מודיעים שמסיימים
 השנה ללמוד חשבון לכל החיים
 תלמידה- כן, טוב אני אשתה משהו
 ואכנס לכיתה עם כוח
 כשאנו מבטאים את הדמיון של הילד אנו
 מקלים עליו ומסייעים לו להתמודד עם
 המציאות

ביקורת שלילית-התעלמות מרגשות!

מורה-אסתר זה לא יפה לקחת לחברה
 לורדים
 תלמידה - זה שלי המורה היא לקחה לי
 מורה-החזירי לחברתך את הלורדים הם
 שייכים לה
 מורה-אסתר תפסיקי את המריבה מיד
 מורה-אמרת לי לכם אתמול ילדות אני לא
 מוכנה מריבות בכיתה שלנו!
 קשה לילדים לשפר התנהגות
 כשהמבוגרים מתעלמים מרגשותיהם!

ביקורת חיובית-הכרה ברגשות!

מורה - אסתר אני רואה שאת רוצה לצייר
 בלורדים של חברתך

ברכות ואיחולי הצלחה

לנשים והנערות היקרות שנרתמו
לפתוח סניפי בנות ברסלב
לבנות היסודי באזור מגוריהם

ש. זולדן תחי' - הקמת סניף חדש לכיתות ב' - ד'
רמה ב' בית שמש
נ. גרוס תחי' - הקמת סניף חדש לכיתות ו' - ח'
רמה ב' בית שמש (קולגה לסניף קיים)
ש. שרעבי - פתיחת סניף בנות ברסלב יסודי
בישוב "יד בנימין"

תזכינה להאיר מאורו של רבינו הקדוש
בלבבות הצעירים והרכים
ויושפע עליכם שפע ברכה,
שמחה והצלחה מכל דמילי מיטב!

להצטרפות להשקיית האילנות
ולפתיחת סניף באזור מגוריך,
כולל מעטפת סיוע תומכת להקמה:

1. אירוע פתיחה בשווי 2,000 ₪
 2. קלסר תכנים
 3. דיסק ג'ינגלים ושירים מעובדים
- חייגי: פ. רוזנפלד 0556701724